

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Прев 455/07
06.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије, у Београду, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Слободана Спасића, Надежде Радевић, Јованке Кажих и Миломира Николића, чланова већа, у правној ствари тужиоца "АА", чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог ЈКП "Градска топлана" Пирот, чији је пуномоћник БА, адвокат, ради накнаде штете и изгубљене добити, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег трговинског суда VII Пж. бр.4475/06 од 09.08.2007. године, у седници већа одржаној 06. децембра 2007. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег трговинског суда VII Пж. бр.4475/06 од 09.08.2007. године.

Образложење

Пресудом Трговинског суда у Нишу VI П бр.427/05 од 21.03.2006. године, у ставу првом изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име изгубљене добити исплати износ од 46.592 еура у динарској противвредности по најповољнијем курсу на дан исплате, са каматом по закону почев од утужења, па до исплате, као и на име накнаде стварне штете износ од 33.252,00 динара са каматом по закону почев од 11.08.2004. године, па до исплате. У ставу другом изреке, одбијен је приговор апсолутне и стварне ненадлежности суда изјављен од стране туженог. У ставу трећем изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег трговинског суда VII Пж. бр.4475/06 од 09.08.2007. године жалба тужиоца одбијена је као неоснована и потврђена наведена пресуда Трговинског суда у Нишу.

Против другостепене пресуде тужилац је преко пуномоћника, благовремено изјавио ревизију, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП, Врховни суд Србије је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка из наведене законске одредбе.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је власник непокретности – локала у Пироту у улици Српских владара бр. 164, који је већ прикључен на систем даљинског грејања. Тужилац се више пута обраћао туженом ради искључења предметног пословног простора са даљинског грејања и то ради извођења радова на адаптацији и уградњи мерних инструмената за утршак топлотне енергије. Тужени је одговорио

на захтев тужиоца и обавестио га да је потребно да поднесе захтев за изградњу или реконструкцију Одељењу за комунално-стамбену делатност СО Пирот, који се по службеној дужности доставља туженом ради обраде захтева у делу који се односи на његову делатност, а од чега делимично зависи даља одлука надлежног органа о добијању дозволе за извођење радова. Тужилац је 08.07.2004. године Одељењу за урбанизам и стамбено-комуналне делатности СО Пирот пријавио извођење радова на предметном објекту и то: израда електроинсталације, изградња санитарног чвора, израда спуштеног плафона са вентилацијом и климатизацијом, постављање подова и замена улазног дела и бојење портала. Тужилац није пријавио израду и измену машинских инсталација, односно радова на топловодној инсталацији, мада је обавештењем туженог од 11.05.2004. године информисан да захтев за изградњу службеним путем орган управе доставља туженом ради одлучивања о истом у делу који се односи на топловодне инсталације. У поступку обезбеђења доказа пред Општинским судом у Пироту у предмету П. бр. 566/04, утврђено је да је у предметом локалу извршено физичко одвајање два грејна тела – радијатора и то из продајног простора и из мокрог чвора, без сагласности туженог.

Предмет тужбеног захтева је захтев тужиоца за накнаду штете у вредности започетих и изведених радова на адаптацији предметног пословног простора, као и накнада штете у виду измакле добити због немогућности коришћења – издавања пословног простора у трајању од 16 месеци, рачунајући од почетка децембра 2003. године, као крајњег рока до када је требало извести планиране радове, па до краја марта 2005. године и то у износу месечне закупнине од 2.912 еура, односно укупно 46.952 еура у динарској противвредности.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да тужилац није кривицом туженог претрпео штету у вредности започетих и изведених радова на адаптацији предметног пословног простора, нити штету у виду изгубљене добити због некоришћења – издавања предметног пословног простора у закуп. Стога су правилном применом одредбе члана 154. ст.1. Закона о облигационим односима тужбени захтев одбили.

Одредбом члана 17. ст.1. Одлуке о снабдевању топлотном енергијом, коју је донела СО Пирот на седници одржаној 06.12.2001. године, прописано је да без сагласности Топлане не могу се додавати и измештати грејна тела, кућна разводна мрежа, нити повећавати грејне површине, а из кућних инсталација грејања не сме се узимати топла вода уградњом бојлера или на било који други начин, нити се сме мењати стање мерних, регулационих и сигурносних уређаја или скидати са њих пломбе. У ставу 2. ове Одлуке прописано је да се без сагласности Топлане корисници не могу искључивати из система даљинског грејања. С обзиром да се тужилац обраћао туженом са захтевом за привремено искључење са система грејања ради адаптације пословног простора и уградње мерних инструмената за утрошак топлотне енергије, те да га је тужени обавестио да тренутно не постоје техничке могућности за уградњу мерног инструмента, правилан је закључак нижестепених судова да је тужилац самовољно, супротно цитираној одредби Одлуке о снабдевању топлотном енергијом извршио мењање инсталација у предметном пословном простору. Стога тужилац нема право на накнаду штете од стране туженог у вредности започетих и изведених радова на адаптацији пословног простора, нити на накнаду штете у виду изгубљене добити због немогућности коришћења – издавања предметног пословног простора.

Неосновани су наводи ревизије да је суд морао да цени да ли је у конкретном случају била потребна грађевинска дозвола или пријава радова, или се ради о радовима за које није потребно ни једно ни друго; да ли измештање радијатора представља такве радове за које је по Закону о планирању и изградњи потребно одобрење за градњу, или пријава радова, или се ради о радовима за које није потребно ни једно ни друго, те да је без основа тврдња туженог да измештање радијатора и привремено искључење са топловодне мреже представљају адаптацију и реконструкцију локала.

У поступку је утврђено да тужени није поступио у складу са одредбом члана 97. ст.2. у вези са чланом 2 . тач. 19. и 27. Закона о планирању и изградњи, а за свој правни став нижестепени судови су дали разлоге који се наводима ревизије ничим не доводе у сумњу. Супротно мишљење ревидента о природи изведених радова и потреби прибављања одобрења за њихово извођење, представља другачију оцену изведених доказа у односу на оцену доказа од стране суда.

На правилност побијане пресуде не утичу ни наводи ревизије да је код подношења захтева за извођење радова и издавања одобрења за градњу странка у обавези да приложи мишљење овлашћене организације (туженог), а не да сам управни орган прибавља мишљење од стране туженог.

Тужилац од туженог није тражио сагласност за извођење радова на топловодним инсталацијама у свом објекту, већ само привремено искључење са топловодне мреже због извођења радова, при чему није навео да ће изводити радове на измештању грејних тела – радијатора. Ни у пријави радова поднетој надлежном општинском органу управе тужилац није навео да ће изводити радове на топловодним инсталацијама, тако да ни тај орган није могао тражити од туженог мишљење у вези извођења тих радова. Стога је, у конкретном случају, ирелевантна чињеница да ли је код подношења захтева за извођење радова и издавање одобрења за градњу странка у обавези да приложи мишљење овлашћене организације или је сам управни орган који о томе решава дужан по службеној дужности да прибави мишљење овлашћене организације.

Са изложеног, а на основу члана 405. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија

Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЗС